MILES DAVIS ETKİLEŞİMİNİN YARATTIĞI ŞİİR KOLEKSİYONU

EDİTÖR ŞE'N-OL ERDOĞAN
ÇEVİRİ NİHAN ŞAKAR

SUB PRESS
Genel Yayın Yönetmeni Şenol Erdoğan

Türkçesi **NİHAN ŞAKAR**

Miles'la Eve Kadar
Biz daha
El yordamıyla ilerlerken
Sen notaları buldun bile
Farkında mıydın?
Nereden
……..bilebilirdin
orada seninle birlikte olduğumuzu,
……dinlediğimizi
duymak için bize verdiğin ……
buğulu sinyalleri

Henüz orada olmadığımızı mı düşünüyordun
…….Ya da yolumuzu kaybettiğimizi
…….Ve sonsuza dek arayacağımızı
Yine mi bundan korktun,
…….yalnız kalacağından
……acınla birlikte

Ama suskunlukların bile uzundu ve çarpıcı

Bize aktardığın duygularla doluydu
Ah, Miles, emir verildi
……Ve böylece, kehanet yazıldı
….biz daha kelimelerini ya da
hayali caddelerini bulamamışken,
Kaybolan geçmiş yıllarımızın
Sen götürürdün bizi oraya,
…….bir şekilde,
her yere
Götürürdün bizi,
Geçmişten şimdiye
……..ve buradan oraya
…….. eve varana dek.

Susandale

Early Miles

Early Miles’ın tamamı sesli harflerdendi,
mavi, siyah, abanoz bir sürükleniş,
hayatın sesi yaşardı derinde
bir dalgıcın dalabileceği
dipsiz bir su gibi.

Dipsizdi su
bir dalgıcın dalabileceği,
hayatın sesi yaşardı derinde,
mavi, siyah, abanoz bir sürükleniş
Early Miles’ın tamamı sesli harflerdendi.

Hayatın sesi yaşardı derinde,
mavi, siyah, abanoz bir sürükleniş
Early Miles’ın tamamı sesli harflerdendi
su dipsizdi.

mavi, siyah, abanoz bir sürükleniş,
Early Miles’ın tamamı sesli harflerdendi,
su dipsizdi —
hayatın sesi yaşardı derinde
bir dalgıcın dalabileceği.

Bir dalgıç dalabilir
mavi, siyah, abanoz bir sürüklenişe:
dipsiz su, Early Miles’ın tamamı
sesliydi, hayatın
sesi yaşardı derinde.

Michael L. Newell

Miles İçin Akrostiş

Jazzın ustası,
Aydınlat ruhlarımızı.
Bırak hatırlayalım
Giderek hızlanan her bir swing
Titreşimini.

Sanatsal değerin savunucusu
Yücelt evrenselliğimizi
Beyaz, Siyah ve dahası –
Her biri tek insanlığın parçası.
Evet!

Derinleşen korkular
Boldur bizim zamanımızda.
Erdem, Onur, İnanç
Borulardan yayılır,
Ve kutsallaştırır bizi –

Duyduğumuz müddetçe.

Joel Jacob Todd, Jr.

Beni Biraz Sev Miles

Trompeti, ardından kitleleri sürükleyen,
yalnızca onunki, bir engerek ısırığı, zehri akar
damarlarımda, bağımlıyım ona, sarhoşum sonsuza dek
başka kimsenin suruna boyun eğmemek üzere asla
Miles, benim melodik aşkım, dövmeli
Sevgilim, her notası bir selamlama olan:
daima benim olacaksın diye anlatan
Yeteneklerin özel üslupları boldur
Kimse taklit edemez onun sesini
Benim ergenlik aşkım, Miles'a duyduğum aşk dolu bağlılık
artık hayat boyu

.

Aurora M. Lewis

Shelly'nin Manne-Hole'unda, 1967 veya Civarı

Miles Davis, gece kadar mavi-siyah ve gizemli,
gümüş ayla aydınlanmış çitin üstünde yürüyen bir kedi gibi.
Sırtını dönüp uzaklaşır ona tapan hayranlarından.
İki üç nota düşer trompetinden
özgürce, takdirimizin sessizliğine.

Etleri parçalamayan, kan akıtmayan muhteşem bombalar.
Bizi kanatsız uçuran müzikal notalar.
Gümüş ayın üzerinden uçarız o *kedi*yle
Miles, insan şeklinde bir tanrı.

Dolaşıyor öte dünyayı 1991'den beri,
kayıp bir ruh değil, yüce bir büyücü.
Biz ölümlüler onun hatırasının ışığında devam ederiz,
duyduğumuz sesleri hayal ederek, tenimizdeki silik izler gibi.

Judith Vaughn

Kind of Blue

Garden City yakınlarında
açık denizde çalışan
karides teknelerini izliyorduk
ve radyoda Bill'le
Miles'ı dinliyorduk
müzik güzeldi
fazla güzeldi
hava güzeldi
fazla güzeldi
o kadar güzeldi ki martılar ve pelikanlar bok gibi indiler
pirincin üstüne
kelimenin tam anlamıyla bok gibi
denizciler tüm öğleden sonra şemsiye kullanmak zorunda
kaldılar
yukarı bakamadılar
sonradan sordular
ne renkti o gün gökyüzü?
mavi dedin sen
ama biz emin olamadık—
karanlıktı
rüzgar çıktı
ardından dalgalar geldi
ve doğru cevabı verdi
ne renkti güneş?
ve bu yeterliydi

John Stupp

Kind of Blue'ya Övgü:
İhtiyacımız Olan Her Şey. Fazlası değil.

Kusursuz bir kayıt,
rüya gibi ve sürüklenen,
Miles'ın trompeti havada uçuşuyor,
bir yaz öğleden sonrasında havada asılı duran bir yusufçuk gibi.
Gölgede dururken
serin çimenler ayak parmaklarımızın arasında,
müzik akıyor parkta hafif bir esinti gibi.
Cannonball'un alto okları ağaçların arasından geçiyor,
Coltrane'in tenoru sert esiyor,
Bill'in piyanosu nazikçe dalgalandırıyor sığ havuzdaki suyu.
uzakta çocuklar fıskiyelerin arasından koşuyor.
Her şey olması gerektiği gibi.

Freddington

Blue In Green

Prag'daki Globe Kitapevi'nin raflarını tararken
Havel, Hrabal ve Kafka'nın yanından geçiyorum, sonra
Kundera'da durup *Var Olmanın Dayanılmaz Hafifliği*
romanını çıkarıyorum çünkü
Müzik seti Miles Davis'ten "Blue in Green" çalıyor.

Trompetteki geçici notalar,
Wenceslas Meydanı'nı oluşturan
arnavut kaldırımlı sokaklarda yankılanıyor
ayak sesleri gibi,
halk olacaklardan habersiz pürneşe:
jazz kulüpleri yeraltında gizlenmiş, oyun yazarları
hapiste, aydınlar yasaklı.

Saksafon, tiyatrolardaki barlardaki mini etekli gençliğin
Koşuşturmaları,
Şiirsel loş ışıklı akşam yemekleri ve
Güneşten kavrulmuş posterler gibi solup giden
Yumuşak ilerleyişlerinin mutlu gevezeliğini mırıldanır.

Piyanonun narin aksaklığı rüzgâr çanları gibi
Ve 1968 Prag baharında yaşanan sanat/ifade/yaşam tarzı
Rönesans'ının sonunu
işaret eden neon ışıklarında parlayan yağmur damlaları gibi

Sovyet tankları Wenceslas Meydanı'na hücum ettiğinde
Çekler için her şey tersine döndü.
Varlıklarının yeşil hafifliği küçük düşürülüp yerlerde
sürüklenirken
bazıları kararlıydı boyun eğmemeye ve karanlıklarını
karıştırmamaya o yeşile.

DH Jenkins

Nehir

Babam öldüğünde Miles Davis'i dinliyordum
ve bir boşluk hissettim. Boşluğu ikinci kez hissedişimdi.
İlki çocukluğumda hissettiğim; kurumakta olan nehri görüp
korktuğumda. "Korkma," dedi babam.
"Nehir kaynaktan doğar, her şey
kaynaktan doğar ve kaynağa geri döner."
O bir kürekçiydi. Onu çok kez teknede gördüm,
O bir şampiyondu. "Bir gün sen de nehrin kendini denize teslim ettiği
gibi olacaksın ," dedi. "Benim içimde de
senin içinde de kıpırdayan şeyin ne olduğunu tahmin etmeye çalış?"
"Aşk," dedim
"Kesinlikle," dedi.
Teknesiyle yeryüzündeki tüm nehirleri alıp götürdü ve
Etrafımda sadece sessiz bir boşluk bıraktı sandım.
"Aşk kaynaktır," dedim ölmüş babama ve sesini duydum
kalbimin derinlerinde: "Bu yüzden yok oluyoruz,
ve bu, her seferinde, istisnasız gerçekleşmektedir,
bizler nehirleriz."
"Ve kürekçiler," diye düşündüm ve izin verdim gitmesine.

David Dephy

Ascenseur Pour L'Echafaud

Bu gece, karanlık ve melankoli
izin vermiyor uyumama ve kendimi
kayıp ruhların kasvetli dünyasında buluyorum.
Bir viski koyuyorum, pikabın kolunu indiriyorum
Ascenseur pour l'échafaud'un ilk çizgisine.

Miles'ın trompetinden çıkan
ilk cılız inilti
adım atıyor karanlığa,
karamsar ve huysuz,
takip ediyor beni sessiz havaya dek.

Bu yaz gecesi, karanlık,
gölgeler ve çizgiler,
kırılıyor tek bir şaftla
çitlerden ve çalılıklardan oluşmuş
loş mağaraların ötesinden gelen
Bir komşunun ışığı
ani bir delik açıyor ve yok oluyor sonra.

Hazin trompet, kasvetli ve yalnız,
yalnızlıktan, ıssızlıktan bahsediyor kederle,
ve ben, eski binalardan ve sisten oluşan siyah beyaz bir dünyada;
yağmura bulanmış boş bir Paris sokağında
dolaştığımı hatırlıyorum,

uykuya dalmak
nasıl bir şeydir acaba diye düşünerek — Chez Le Photographe Du Motel'in
akıldan çıkmayan ve acı verecek kadar güzel notaları
mavimsi bir gece gibi büyüleyip solarak sürüklenirken.

Russell Dupont

Hızlıca Geçti Yanımdan

“Kind of Blue”nun
hüzünlü ve ezoterik sololarını
kibirli eroinman
Prince of Darkness’la bir türlü uzlaştıramadım.

Peki başkasının deneyimi
hakkında ne biliyoruz?
“Blue in Green”i her dinlediğimde
İfade edemeyeceğimden çok daha
fazla sıcaklık ve insanlık hissediyorum.

Karısınn sopaları, uyuşturucular,
ırkçı polislerin dayakları,
o iblislerin hiçbiri yok orada.
Ya da demek istediği belki de
hepsinin orada olduğudur.

Charles Joseph Albert

Kobalt Mavisi Ruh Hali

İşte o anlardan biri daha.
Kulakları yalnızca Miles Davis'i duyuyor.
Asla gerçekleşmemiş şeyleri düşünerek—
kaçan trenler ve bozuk saatler.
Kader yeni başlangıçların jazzibesine[1] çalım atsa da
Başkalarının hırslarına çok uzun süre tutsak kaldı O.
Beyni yıkandı çocukken,
Kafası karışık biri tarafından,
her sözüne ve iç çekişine tutunurken annesinin
yine de güvenirdi herkese.
Acı ve tatlı duyguların karışımıyla kaldı,
bitip tükenmek bilmez büyük bir hasrette kaybolarak,
Fado müziği ve mavi, beyaz, parlak çini kültüründen
bir Portekizli özlemiyle
"Keşkelerle" afallamış,
çok geç fark etmiş gerçekleri.
Aslında başından beri iyiydin sen.
Sorun onlardaydı.
Bu yüzden egzotik diyarlara,
arzularıyla ve gece yanılsamalarıyla
gizlendiği gerçekliğe yolculuk eder.
Neşeli anlar neden
Şu anı etkilemez?
Bir trompet sessizliği deler.
Giderilmeyen özlem diner.
Teslimiyet memnuniyetle buluşur.
Blues'la kurtulur yine.

Amy Barone

.

[1] :)))

Initiation

Eyalet Koleji, 1993

Uzun bir otobüs yolculuğunda
Pis kokulu bir Meksika tuğlasını
Sırt çantasında taşımanın ardından,
Happy valley'nin
Sunabileceği en güzel şey
ikili kanepedir,

biraz sidik gibi Pabst,
ve pis bir akvaryumda süzülen gri müren
tozlu hoparlörlerden *Bitches Brew*'u dinlerken

gelecek sonbahara dek kepenkleri inecek
bu rutubetli odanın
her bir zerresine musallat olmuş
arkadaki ritim

Kaybolmuş başka bir hafta sonunda
o aşınmış diskler
Meraklıları nefret etmeyi sever
Devam ederler savurmaya
Art arda dinlemeye değer notasız eşliklerini

Pes ve aksak ayarlı
bir set,
Miles çalabilsin diye
Gürültüyle yankılanan notaları,
elektronik pikaplar koşar
onun sessiz ziline,
büyük bir nefes birbirine karıştırır,
karanlık ve uğursuz sesleri,
acemi kulaklarımda.

Fred Shaw

Miles

…Tek aristokrasi, dokunmamakta yatmaktadır—Fernando Peossa

Bir keresinde aramızda taşıdığımız benzin sızdıran
plastik bir kovayla üç mil yürüdük
ve ikimiz de sessizce gülüyorduk
yaşlı Fairlane'e varana kadar benzin kalıp kalmayacağını
saptamak için
yürüme hızımızla akan damlaların hızını
hesaplayamayışımıza,
piç Fairlane, bizi daha önce de
mahsur bırakan araba, Dicks
uçurumunun tepesinde, karanlık dağlar yükselmiş vadinin
üstünde
biz iki şeritli virajlı yolda güçlükle ilerlerken
yeşil dağ sıcağında, sessizce, O,
Miles, ben ve Monk ile,
elini tuttum bir kez, kardeşinin mezarının
yanında dururken, gazeteler
ölümün gerekliliğine dair açıklamalarla doluydu,
pembe elimi sıktı yassı balığının göbeği gibi
beyazlaşıncaya dek,
bir deniz balığı, sesin derinliklerinde yaşayan,
boşlukta sürüklenen, her an tetikte,
siyah taşların, otların, bin yıllık mercanların
arasında sürüklenen.

John Riley

Blue In Green

1. .hayat turuncu koddan kırmızıya geçiyor
..... kötü kalplilik... bir yan etkisi
..... resmi uyuşmazlığın
.... 21. yüzyıl yanıyor, yangınlar söndükten sonra
.
2. Üstlerine tahta çakılıp kapatılmış mağazaların yanından & boş sokaklardan geçiyorum
..... gökkuşaklarının boşlukları giyindiğini görüyorum
.... ama mavi & yeşil ayrı duruyor ..müttefik oluyorlar
..... yeşilin içinde mavi … mavinin içinde yeşil
.
3.. Miles Davis trompetini çalıyor
.....duyumlarım toprağa veriliyor
....gökyüzü renkleri yumuşuyor alacakaranlığın ardından
.....Bir oluyorum mavi & yeşille

Patricia Carragon

Miles Davis Lawrenceville'e Geliyor

John Grochalski için

Trompetinin keskinliğini hatırlarsın
voodo'yu kaynağına ulaştırdığı, Butler Caddesi'nin
sonundaki düzlükte arabayla giderken
çirkin çalılıkların içinde bir yerde yer alan,
yirmili yaşlarında, haleli rafineri

tankerleri nehrin kenarında başı boş,
ve direksiyonda
çatlak gecenin ortasında bir yerlerde
beklerken bir kız, ihtiyaç içinde.

Polonyalı kasaplar gibi iri ve beyaz
şu tankerlerin sessizliği, derilerinin donuk
kıvrımlarındaki kan, şu müziğe dadanıyor şimdi.

Hayaletlerin, düz, gri cümleleri
gibi kederli, adımlar paramparça
paylaştığımız tepelere tırmanırken, hissettik
kilise cemaatinin ve St. Augustine'den ayrılan dulların
biriken yalnızlıklarını.
Gökyüzü, daha esnek bir dil,
suçlamayan, sessiz bir ağlayış
bulmaya gayret eden bir kafes.

Gecenin serin gölgesi çöküyor
arzumuzun üstüne, isteksiz ve bıkkın

Son bir nefes
Ve ardından, tabii ki karanlık.

Kristofer Collins

.

So What **(Live), Stockholm, Mart 1960**

I.

Davis'in trompeti & Coltrane'in tenor saksafon
soloları 3/22/60, Stockholm'un kuzeyi Konserthuset'te geçen
sıcak bir gecede
beşlinin mükemmel sesini daha da kabartıyordu

Wynton Kelly piyano tuşlarını & abanozları gıdıklarken
Paul Chambers basta capcanlı coşarken
Jimmy Cobb canlı, sıkı bir tempo tutuşturmuştu.

Ne olmuş?
Zevk alınması ve hayran olunması gereken bir müzik—
Midsommar'dan önce biraz saf sihir.

İsveçliler oturmuş & dikkat kesilmişlerdi,
jazzın bayrağını alıp & onunla koşuyor,
kendi seslerini yaratarak,
Kuzey Kutup Dairesini büyütüyorlardı.

II.

Neden kızasın?

Coltrane boş zamanlarında
geri dönüp Sonny Rollins kayıtlarıyla
rahatlamak ister

Coltrane kızgın değildir.
Her şeyi aynı anda çalarak,
Dizilerini sıradanlıktan çıkarmak ister—

So What?

Carrie Magness Radna

Miles'ın Ağızlık Kılıfı

Miles, kılıfını,
gruptan sonra taktı,
trompet zilinin artmaya
başladığı noktada.

Kılıf, dudaklarına ve
Yüzüne yakındı. Belki yeni deri
Kokusun da seviyordu. Ben olsam severdim.
elinin altında
bir çift farklı
ağızlığının olması
güzel bir şey.

sanki
bazı notaları tamamen farklı çalmak
ve şekillendirmek için
onlara ihtiyacın varmış gibi.

o fazladan ağızlıklara sahip olmak
seni rahatlatmak içindi
her ihtimale karşı
sesini koru diye

… tam olarak Miles tarzındaki
bir çok özel notayla!

Alan Yount

And Then There Were None

Yaşlı adam balkonda
kederini teskin etti
Uzun akşamüstü boyunca, saatlerce
Sketches of Spain
dinleyerek, karanfil
kokulu bir pipo tüttürerek,
yanında boş bir sallanan koltuk
çiçek desenli minderleriyle, arada sırada
sallanan
rüzgar estikçe.
trompet soloları mırıldanıyordu
çatallı, kulak tırmalayan bir sesle,
Miles Davis ya da Bill Evans'ın
En melankolik anlarda sahip olduğu
sessiz bir tutkuyla King Lear'dan
dizeler söylüyordu,

"Ah, artık gelmeyeceksin.
Asla, asla, asla, asla ,asla."
Müzik tekrara düşüp çalmaya

Devam ederken uyuyakaldı.
Miles alacakaranlığı karşıladı.
Mutlak battaniyesini serdi gece.

Michael L. Newell

Miles Runs The Voodoo Down

Miles *bitches brew*'u hazırlıyor
karadan da kara dünyaların gecesinde
İblisleri de melekleri de gerçeğe doğru
dans eden firavunlar için azad olmuşlar

Miles vodoo'nun kaynağına ulaşır,
ve vahşi ve çılgın bir sığınakta ruhları boğulacak olanlara
bir özgürlük tadı olarak sunar onu.

R. Bremner

“Flamenco Sketches’i” Dinlemek

İspanyol benzeri
ve Meksika fresklerinin kıvrımlara
sahip bir grafit bas dizisiyle
başlıyor

enstrümantal bir toplanmaya varan
sessiz bir avluya girildi
kiremitten yapılmış kemerli bir kapıdan geçerek

bir sis & alacakaranlık dansçısı
.....*sin rebozo*
tenor mavisi & alto yeşili arasında
sıvımsı bir hareket halinde Sabır otu
kokusu piyano kokusu
.....değirmen taşından mısır ekmeği
toprak fırınlarda ısınıyor
Miles Julian Paul
James John & Bill’in
farklı sezgiler
birleşiyor, cenneti kucaklamak
ve terk etmek
.....& 1959’dan beri
çalınan diğer ölçülere uyumsuz
olanları bastırmak için
dansçı da duruyor alışmak için

Terrance Underwood

Miles Ülkesi

İspanya’ya hiç gitmedim
ama hayatımın en az yarısı boyunca
kulaklıkla *Sketches*’ı dinledim
ve bu harika bir yer gibi hissettiriyor
her şeyin
yalnız olduğumuzda
aşkla
ve yaşamın ne anlama geldiğiyle ilgili
hayaller kurduğumuz anlarda
ruhumuzun müziğin duyulması isteyebileceği gibi
duyulduğu

Frank Wilkes

moon dreams

iki kelime
Miles' ın
hala
özellikle
hayal kurduran müziğinde
ballads diye
ifade etiği
şeyle
nasıl karşılaştığını
mükemmel şekilde
resmediyor

ballads için
hissettiği duyguları
adlandıracak
kelimelere sahip değildi
sadece gözlerinden
akan bir iki
parlak göz yaşı
ve hüzünlü coşkusuydu
Miles Davis'in
yolunda hızlıca nasıl
ilerlediğini anlatan.

Ed Coletti

.

.

***Kind Of Blue* (Found Poems)**

So What

O giriş, o bas
jazz çalanlardan bir Rushmore Dağı
Miles'ın, boşluğu solosunda
nasıl kullandığını dinliyor
İnsanlık, 1:32'de, evrim açısından
zirveye ulaştı –en iyi büyük zil
telaşsız bir ritme doğru çınlıyor
sonunda tüm yollar buraya çıkıyor
bu melodiyi çal
her şey yoluna girsin dünyada

Freddie Freeloader

Güzel jazz simyası
bir şehrin sokaklarında
elbise giyerek yürümek gibi
Adamım takım elbise giymiş
Mimari | kafeler
arabalar| insanlar
kapat gözlerini
ortaya konanları dinle

Miles'ın en başta iki
Vuruş önden gidişini seviyorum
(İnsanlar da diyor ki ABD'nin
kültürü yoktur)

Blue in Green

Bir kafede
sadece cızırdayan neon bir tabelayla

aydınlanmakta olan bir *kedi* bana
buraya gelmemi söyledi
aşkı hatırlamak
bana trençkotumu giyip fötr şapkamı takarak
bir bara gitmeyi ve viskimi yudumlarken
depresyona girmeyi istetiyor
anlamıyorlar
bir kez kaybettim

yokluk pişmanlığın hayaletidir
her biri

anlamıyorlar
bi sigara ver bana

All Blues

Kaybolabilirim
Bir rehinci dükkanında
13 yıl dört ay mahsur kalmıştım
13 yıl mı?
13 yıl dört ay!
bunu asla bir ninni olarak düşünmemiştim ama
Harika bir solo Miles Davis
(bunun gece 2'de McDonalds'ta
çalınması gerek)

Flamenco Sketches

şaraptaki üzümler gibi
ezildim ben de
kapalı gözlerim yaşla doluyor
ölüyorum, arkadaşım
suda sallanıyor
beni hiçbir zaman benim onu
sevdiğim kadar sevmedi

üniversitedeyken matkapla ya da çekiçle gürültü yapan bir

komşu gibi yere yatardım

sadece, efsaneler aşırı güçlü, anlarsın ya
tarihin en iyi sonuçları onlardır

bir daha olmayacak
kendimi affediyorum
ben Brezilyalıyım

(Bu şiir grubu Miles Davis'in 1959'da kaydedilen çığır açıcı 33'lüğü olan Kind of Blue*'dan ilham almıştır. Başlıklar, albümdeki beş parçanın isimlerine tekabül etmektedir. Şiirlerde kullanılan bütün diller YouTube dinleyicilerinin, bu parçaların her birine çevrim içi yaptığı birçok yorumdan ödünç alınmıştır. Yorum yapan dinleyicilerin kullandığı kelimeler ve ifadeler şair tarafından yeniden düzenlenmiş ve yeni biçimlerde birleştirilmiştir, hakları orijinal yazım, noktalama işaretleri ve büyük harf kullanımı ve italik yazımlarla alınmıştır).*

P.W. Bridgman

Miles Yüksekliği (Kara Gözlükler)

işte, hava neredeyse kararmak üzere
sanırım varmak üzeresindir
Round Midnight çalıyor gizemiyle
ve kentsel karmaşasıyla, kentsel beyazın
tohumu ekiliyor, davul gümbürdüyor
… rahatlatıcı tiz sessizlik ihtiyacıyla
kapalı gözler blues'u diyelim buna
hadi bebeğim, uzan yanıma
haberleri anlat bana, haberleri anlat bana
haberleri anlat bana

Miles yüksekliğindeyiz bu gece
fırlat ayakkabılarını
fırlat o yorgun kederini
o yorgun kederini
eğer sessiz olursan, duyabilirsin kelimelerin
sakince yayıldığını, afro hissini, ruhun
pürüzsüzleşişini, keşfettikçe artan
genişliğini, eller ve dudaklar
muhtaç kaymaya, gezintiye çıkmaya
sessiz notalardan oluşan sık ormanlarda, bas iç çekiyor
ve sessizlik takip ediyor her defasında
ve görüyorum ki hala seviyorsun sigara içmeyi

George Floyd'un
20 $'lık banknotla Andrew Jackson'ın yerini alacağı
söyleniyor
bir sahtekarın yerine başka bir sahtekar
getirdiği haber, getirdiği haber
getirdiği haber
ve Miles yükseliyor, cevap verir gibi
ve Zoot Sims, Birdman cennetine doğru tırmanıyor
trompetler ve simballer
ve ardından tırmanıyor biri için diğerinin üzerinde

Güçlü beyazın şehirli yanılgısıdır

sonsuz neşe, diyor şarkılarında Blake
yaşlı Miles'ın İklim Değişikliği hakkında
ne düşündüğünü sorardım ben olsam,
bitiş zamanında blues çalacak mı ağıt yerine?
ama o zaten daima bitiş zamanı bluesunu çaldı ağıt gibi
başka hangi tür var ki
tüm zamanların sonunda
ve sonra terk eder
lanet olası kokan bir ezgiyi geride bırakıp
Kolumu sıvarım
ve kaşığın altında bir ateş yakarım

John Kendall Hawkins

Miles Davis İçin
(the Voodoo Ran You Down)

ne yani
büyücünün treninde bırakmışsın onu
Freddie topallıyor yan sokakta
Benekleri ve tavşan sırıtışıyla ağlıyor
Sessiz bir gecede atılan bu 7 adım
seni sessizce bir tür dairesel pusun karanlık
güzelliğindeki gökyüzünün önündeki yola götürüyor
hatırla yaşamın çok kolay olmasa da yine de kolay olduğu zamanları
hayatın bir kuruş etmediğini ya da bir kuruş ettiğini
ucubenin her zaman kenarda durup
kazanda kaltağın mayasını pişirdiğini
öfkelenmek rahatlamak çalışmak kazmak yürümek ayarlamak
kağıttan yapılma bir ayda eski bir alevle mavileşmek ve serinliğin doğumunu başlatmak
yarın daha çok esecek, daha çok kavrayış ve zorunluluk muammalar
donatılar
havalanacağın hiç gelmemişti aklıma
gitti gençliğimin büyük kahramanı
rüyasında iblisin dişini gören vaftiz çocuğu
dünün bu kadar çabuk geleceğini hiç düşünmemiştim
kendi tatlı yolunda hızla ilerlerken zor gelmez insana
aldatmanın ressamları uyanıktır her zaman
gittiğini kabullenemediğim için suçlama beni
delilik ve mutluluk doluydun
ölüme giden diğer arabada unutulmaya yüz tutan izler mabet ve araf
diğer taraf yükselişim & sokakta dans etmek
daima seni düşündüm
& eğer bir zil olsaydım seni takip ettiğim sürece ÇALARDIM
sonbahar yaprakları gibi birdenbire gelen biri gibi

bir aylak
tarihte bir dönüm noktası
zengin bir ülkenin çocuğu
bir sürü şeyle dolu bir kara komedi
karanlığın nihai prensi
hayatımı yörüngeye sokmak hep sıkıntılı oldu ve ESP'yle yüklü
lütfen eve dön SUCU ÇOCUK çok yakınsın ve çok uzak Miles
bir zamanlar bahar geldiğinde
feryadım yükseldi gemim beklemekteyken
Bu BLUESUN OLMADIĞI anlamına geliyor
nefertitti ve diğer bakireler çürürken
kollarında ve BOKSÖRLER gitmeni beklerken
& burada gitmediğin bir yer var
Ve tohumun
SENİN OLMADIĞIN bu yerde.

Steve Dalachinsky

Miles

Miles, muhtemelen sen
insan hakları için
yeni bir hareketin
yaklaştığını
biliyordun,

Özellikle de
daima
döneminin ilerisinde; seni
kısıtlamaya çalışan
insanların ilerisinde
olduğun için

Müzik notaların
özgürlükten,
kurtuluştan bahsederdi. İhtiyacımız
olan şey hala kurtuluş
ve özgürlük. Müziğine
şimdi her zamankinden
daha çok ihtiyacımız var
kardeşim, seni asi aktivist,
Siyahi aktivist!

Ülkedeki tüm Siyahi
aktivistler hatırlıyor seni.

Hala senin albümlerini çalıyoruz.
hala koyu renginle
özdeşleşiyoruz. Senin ölümünden
yıllar sonra bile ağlıyoruz,
bağırıyoruz, çığlık atıyoruz
“Black Lives Matter!” diye.

Müziğin önemliydi, hala önemli,
bizi harekete geçiriyor, zamanı
etkiliyor, motive ediyor, zamanın
içindeki zamana iz bırakıyor
böylece Siyahilere kalan
tek şey ölüm olduğunda, yavaş olmuyor bizim
ölümlerimiz.

Yine de bizi terk etmeyeceksin
Miles. Müziğin daima
bir portal, daima bir aracı
uzay ve zaman arasında.

hala iyi anlaşıyoruz
o yükselen notalarla. Biz Siyahi
milletin umuda ihtiyacı var. Savaşıyoruz,
yürüyüş yapıyoruz, toplanıyoruz,
ırkçılık denen delilikle – her zaman
farkında olarak hayallerimizin
gerçekleşmediğini.

Trompetine üflediğinde
yeni gelecekleri ortaya çıkaracak
yıldızlar doğdu neon gökyüzünde.
O zamanlar ve hatta şimdi,
muhteşem Miles'sın sen!

Mitinglerde çaldığını
görebiliyorum. Polislerin kötülüğüne
karşı savaşmak için çalacak
en iyi grupları organize ettiğini
görebiliyorum!

Seni şu anda,
sadece durun, durun, durun

demek için çalarken görebiliyorum!

Jazz ve hip-hop'un gerçek devrimcileriyle işbirliği yapmak için yeni şarkılar yazdığını görebiliyorum!

Hayal et kendini Miles,
sahne önünde,
Kahve, Kızıl ve Beyaz insanlarla birlikte
yürüyüş yapan milyonlarca
gencin içinde,

tüm anlamsız
cinayetler için;
çünkü Siyahi insanlar
ölüyor, bizler
ölüyoruz Miles

ve ülke giderek daha da çok

bölünüyor. Senin yazdığın
yeni müziklere ihtiyacımız var
zamanı değiştirmek için.

Senin notaların zamanının
çok ötesindeydi Miles. Onları şimdi
kullanabiliriz

şarkı söylemek, dans etmek, övmek,
eşitlik yaratmak, bir gün bu ülkede
birlik olmasını sağlamak için!

Christopher D. Sims

Jeanne Moreau Boulevard'da Hala Arayışta Yalnız Başına

karanlıktan çıkacak sonsuza dek
yüksek topuklularıyla modaya uygun
zarif bir şekilde yürüyor & içsel
bir kayıp kaplamış yüzünü
loş ışıklı kapalı vitrinlerin önündeki
geniş kaldırımlarda geziyor başıboş

kalabalık kavşaklar geçiliyor
teselliden bihaber
diğer tarafa ulaşmaya tenezzül etmeden

gürültülü gecede sessiz bir trompet
tamtam çalıyor uyumsuz bir zilin arkasında

gözyaşları artıyor

adım adım

kavisli saksafonun dokunaklılığından önce
sınırlardan oluşan
bir cereyan oluşturuyor
bir ırmak
bir göç
şarkıları
kalbini terk eden son şey; müzik,
azalarak yok oluyor

Terrance Underwood

Miles

Seninki dumanın sesi
..... İçime çekmeyi sevdiğim
.....nemli bir
.....yaz gecesi sesi
.....serin bir esinti

Seninki kopuk sesi
..... paranın
.....zor sokakların
.....sahne zeminin

Koyu bakır renginde bir sandığın sesi

Sesin çakılları yuvarlıyor

.....dikkatle, tedbirli bir şekilde
.....trompetinden geçerek

Her bir nota
.....kalplerimizi kırmak için,
.....sırtlarımızı kırmak için
.....ruhlarımızı, gece yarısı hayatlarımızın
.....eleğinden geçirmek için seçilmiş

Senin üflediğin yer

.....mücadelenin ve zaferin,
.....kederin ve prensin
.....mayanın ve kaltağın başlangıcı

Charlie Brice

Jazzın Farkına Varmak

Karanlık bir odada tek başıma oturup Miles'ın kayıtlarını dinliyorum,
Felsefi bir gürültüyle etrafımda dolaşan leylakları hissediyorum,
Akışı hissediyorum ve güveniyorum ona, anlıyorum artık onu —
zaman bulmak için—
neşeyle fark ediyoruz ki, elle tutulamayan bir buluş anıyla,
bir yerlerden özgürlük gelmekte. Bu yer bir yer değil
biziz, eğer özgürsek—yuvamızdayız.

David Dephy

Zaman Varken

Miles'ın asla acelesi olmadı
Her notanın bulutlarını sıkıp içlerinden yağmurlarını çıkarırken
hava durumunu mantığından mı yoksa cesaretinden mi geldiğinin önemi yoktu
havayı dudaklarında gezdirip
sırtını eğerek, gözlerini kapatıyor,
havayı trompetinin içinde yuvarlayıp
dışarı çıkarırken
zaman yerinde duruyordu öylece.

Victor Enns

Flamenco Sketches

Güzel, renkli bir mekân

Akşamın tatlı odasında yalnızlık, avuntu
Mart sonu, ılık, dalgalı tatlı bir yolculuk
Miles pırıltı saçıyor
İspanyol limanları
Ateşböceğinden rüyalarla aydınlanmış

Flamenko dansçısı
Sevilla yağmurunda ağır çekim bir ceylan
Kadar zarif
Kızıla ve zümrüde boyalı
Bin hayranı olan bir kadın

Ağır, şehvetli, kırmızı şala sarınmış

Ve Barselona esintileri
yavaş yavaş yok oluyor

ipek sokaklı ütopyaları kat ederek

Huzurun tonları
yükseliyor günışığının sıcaklığıyla İspanya yanıp sönüyor
Şimdiye dek döşenmiş taşlar kadar gerçekçi, Trane
Saint Julien, egzotik basamaklar ve insanın kalbi
Puerto Real'ın turuncu alacakaranlıklarından
daha fazla aşkla doluyor

Michael D. Amitin

Babası ve Miles Davis

Baban seni yansıtıyordu,
mükemmeli doğuran adam,
senin çalımına sahipti
huzur veren ritimlerin parlak siyah plaktan
HiFi stereo sistemi
Ve üç metrelik hoparlörlerden
zahmetsizce sergilenen aynı tavırla
onun mükemmele aç ve hevesli vücuduna geçerken,
El ve ayak parmaklarıyla
Senin çok katmanlı kompozisyonlarına
Aksak bir tempo yapardı,
Taklit ya da özentilikten uzak,
Senin freskinin görüntüsünde
Yeniden doğan bir klon, bir jazz harikası.

Müziğini kim duyarsa duysun
Kontrol edilmemiş bir virüs gibi
Aynı katıksız kedi soğukluğuna
dönüşme riskini alıyor
tıpkı Babanın
senin jazz albümlerini dinlediği zamanlarda
yaptığı gibi.

Antoinette Winstead

Bir Taşkentin Kış Gecesinde

Gece yarısında kar esintisi var

Sokak lambasının karşısında
.....sokağın tam karşısındaki

.....askeri hastanesin

.....morgundaki

.....bedenler kadar soğuk

ve Concierto De Aranjuez'i duyuyorum
hafızamın duvarlarında süzülüyor belli belirsiz

.....ve yağmurlu bir gününü hatırlıyorum Clark Hava Kuvvetleri Üssü'nün
.....altmışlarda bir öğleden sonrası, biraz istirahat ediyorum,

.....nemden terleyerek, şortuma kadar
.....soyunmuş halde, bir kışla körfezinde Miles'la rahatlıyorum.

Karın hacmi büyüyor dışarıda;
Miles bir içeri bir dışarı girip çıkıyor, bir radyo uyarısı geliyor

.....geçmişten, geçen yolların statiğiyle
.....bozulmuş.

Karlar yuvarlanıyor, süzülüyor, yağıyor anılarda, karışıyor

Serin mavi sularına Miles'ın, Miles'ın, Miles'ın.

Özbekistan, 1998

Michael L. Newell

Gold On The Mississippi

Frederick Seidel'in St. Louis'li olması
hafife alınacak bir şey değil. Ike ve Tina Turner'ın öyle
olması da manidar.
Ayrıca T.S. Eliot'un St. Louis'li olması da önemli.
Ve nehrin öbür tarafından Miles Davis'i de unutmayalım.

St. Louis'de beysbol oynayabileceklerini biliyorduk, ama
şiir yazabileceklerini kim bilebilirdi ki? Bongo
çalabileceklerini biliyorduk
ama üflemelilerden çalabilecekleri kimin aklına gelirdi?
Haberi yaymak Hears'a kalmıştı.

Seidel kömür madencileri soğanlı ciğer sosisini
tercih ediyordu. Eliot'lar kilisede vaiz kürsüsündeydi.
Tanrıya şükür,
genç Tom dinliyordu. Miles bile mesajı almıştı.
Her şey ritim ve bluesdan ibaretti. Nehirden geliyordu.

Haberler kendi etrafında dönüp dolaşan haberler aracılığıyla
yayılır.
Seidel onları yerde kömür bulur gibi bulduğunu söylüyor.
Başka küçük
bir madenci olan D.H. Lawrence'la aynı şekilde kazı yapar.
Miles Davis de kazabileceğini söylüyor ama o sadece
trompetini çalar.

Bu sanatçılar nehir sularında doğdular, nehrin dibinde
bulundular,
yayın balıkları gibi yaşayıp, o küçük fareleri aradılar,
etrafa saçılmayı öğrenen: *kediler* iş başında. Bu kedilerin
ritim duygusu ve içgüdüsel bir sayma yetenekleri var.

Ritim ve blues: o nehir teknesinin mahsulleri. Tatlı

Anna Mae Memphis'ten tekneyle geldi. Tom ve Miles
nehrin trafiğine takıldı. Tom deniz aşırı İngiltere,
Manhattan'a giden
Bir sonraki tekneye bindi geç kalmadan.

Thomas Stearns Eliot ve Miles Davis gitmiş olabilir ama
Tina ve Frederick Seidel hala trompet çalıyorlar. Bir sürü
trompetleri var. Seksenlerini aşkınlar olarak, sonraki nesle
sesleniyorlar.
Bizim tek bildiğimiz ise nehrin dibinde oldukları.

David Lohrey

The Meaning of the Blues

Yalnızca Pittsburgh'da
geri geri yürür ölüler
her sabah işe giderken
Miles gibi
sırtını seyircisine dönerek çalan
sadece Tanrı duysun diye söven
ve 'blues'un anlamı bu,
düz İngilizce kullanamazsın' diyen

John Stupp

7.59
Miles & Coltrane Kaydından, Newport Jazz Festivali – 4 Temmuz 1958

Paul Chambers'ın bas solosu sırasında, "Straight, No Chaser'ın" 7.59'unda, müzisyenlerden biri öksürür ve açıkça Paul'un solosundan daha fazla duyulur.

"Jazz çalmanın ödülü jazz çalmaktır."
John Lewis

Dakikanın sonuna gelmeden
bir saniye önce,
boğazın arkasında hissedilen küçük bir kaşıntı
duyulabilir,
küçük bir nota patlaması,
doğaçlama bir insan sesi
söylenmeyi arzu eden
bir öksürük, öksürük olmasına rağmen
güçlü bir kelime olabilir.
daha çok çeyrek bir nota
gibi duyulur,
ses kalabalığının arasına yerleştirilmiş
en küçük ses dokunuşudur
ve tamamen gereklidir.

Ve o sesi ifade etmekte
Durdurulamaz dürtüye
Sahip olan kimdi?
Bill olmadığını biliyoruz –
piyano eşliğinde mırıldanıyordu,
net bir şekilde,
bir tür güvenle,
diğerlerinin nefeslerine
düşünceler karışırken,
havada, konuşamadığımız

ama anlayabildiğimiz, soyut,
bir direğin tepesindeki alaycı kuş
kadar güzel ve imkansız
bir dile
ateşten sinapslar dokurken,
küçük bir tam nota
çevresindeki her şeyi alıp
ona it hale getiriyordu
toplayabildiği tüm
değerli nefesiyle,
ve havaya çalıyordu onu,
her şeye değer kılan,
her şeyi yok eden
Öksürüğün tesadüfiliğine,
erişilebilirliğine kapıldım, —
grubun geri kalanı
ortaya konan yöndeki dizeler
aracılığıyla konuşurken,
yöneldikleri hedeften vardıkları ana kadar habersiz,
biri duruyor
süssüz bir ifade
dinleyiciyle bir bağlantı için,
bizi çevreleyen
insanlık kadar hayati bir şekilde
ve jazzın damarlarıma nasıl
girdiğini hatırlamasam da
çocukların *I Want to Hold Your Hand*'i
söylediği lise koridorlarını hatırlıyorum,
ben *Monk's Dream*'i mırıldanırken yolda,
hayatımı kurmayı öğrenirken.

John L. Stanizzi

So What, Kind Of Blue

Trafik akar caddenin dışında;
günler düşer takvimden yabani sıçanlar gibi
Ellilerin sonlarıdır . . .
Bay of Pigs sadece iki yıl uzaklıkta;
JFK dört yıl daha suikaste uğramayacak;
the Summer of Lov'a hala sekiz yıl var;
Grateful Dead daha oluşmadı ve
Manson cinayetleri on yıl uzakta.

Jackson Pollock'un resimleri
sanat çevrelerine karışıyor, dikkatimizi
yol kenarındaki böğürtlenlerin ve yabani otların
güzelliğine çekerek.
Jack Kerouac'ın *On the Road'u* ana akımda, ve
O, ekranlarda
Steve Allen'ın piyano eşliğiyle.

Columbia, NYC stüdyosunda
Miles, Coltrane, Cannonball, ve
Bill Evans, Wynton Kelly, Paul Chambers,
ve Jimmy Cobb, *Sgt. Pepper'ın*
jazz halini kaydediyor— 1959'da.
So what? It' s kind of blue, öyle değil mi?
Deha, önceki bilinmeyenin şeklini alıyor;
kimya bir araya geliyor
fırça darbelerinin, notaların, parmak vuruşlarının ve
şaklamalarının yıldırım gibi dokunuşlarıyla

DH Jenkins

Miles Davis “Blue In Green’ı” Çalıyor

Onun keşifleri
…….düşünceli ruh hali
yakışıyor bu karlı alacakaranlığa
çağlayan nehrin sesi
buzlu kayaların üzerinde …..yüzer
özgürce.

Trompeti
…….bir melodi çalar
kıvranarak …dans ederek… düşerek
alçak boşluklara bölünerek
kayıpla ya da özlemle
…….dokunaklı.
Görünüşe göre nehri yansıtmaktadır
ya da nehir onu – doğaçlamasını
taklit etmektedir.

Kayaların üzerinden
rom sıçrasın istersin …..bir Küba tadı
bir sandalın sallanışı
güneşe ve denizde yol almaya adanmış günler
vücut kıvrak ve güçlü…..
içerideki uyumsuzluğa
dair bu derin farkındalık imkansız kılıyor doğaçlama
yapmayı.

Mile’ın da iblisleri vardı.
Dinle……duyabilirsin onları
yüzeyin hemen altında uyanırlarken.

Nehrin denizle saplantılı yarışı
devam ediyor.
CD dönmekte.
Vücudun rahatlıyor
morfin etkisiyle.
Melodiyi dinliyorum
titreşen uyumsuzluğu hissediyorum
yaraların ipeksi rengini. ***Kathryn MacDonald***

Yalnız Noel 1992

Yarı açık penceremden
yavaş yavaş yağan kar
bana Amman'da geçen yılı hatırlatıyor
saatlerce oturup kasvetli
beyazlığın derinleşmesini izlemiştim

terkedilmiş çiftlikler boyunca
Miles'ın muhteşem sesi
yaşadığım daireyi saran
şekillendirirken
evimden binlerce mil uzaktaki kederimi

buz gibi bir Noel'de
sokaklarda ya da komşu evlerin pencerelerinden
bakıldığında kimsenin görmediği;
uzakta boş alandaki arabalar
çocukların ağır çekimde
hareket ettirdiği oyuncak
arabalar gibi görünüyordu;
sessiz bir esinti girdi kırık pencereden
Miles'ın sololarındaki boşluğu doldurmak için;
ve küçük köpeğim horladı usulca,

gırtlaktan gelen bir eşlik, tuhaf bir perküsyon,
ben sallandım ve başımı salladım
tempo tutarken kara, rüzgara,
köpeğe ve sessiz trompete;
pencereler inledi cevaben

ara sıra esen rüzgara; görünen
ve görünmeyen her şey yalnız gibiydi, ve hafızada
kilitli kalmış yıllar rüzgarın savurduğu kar taneleri gibi
fırlıyordu dışarı,
sese kazınan bir trompet solosu gibi

bir müzik dehası tarafından çalınan

; ıssız manzaranın, yağan karın ve hüzünlü bir
trompet solosunun, güzellik yaratan bir kutsama
oluşu ne kederli, ne garip,
dinleyeni uykunun huzurunda yollayan,
gece, tarlalara sızıp zihnimi sararken.

Khilda, Amman, Jordan

Michael L. Newell

Solo *(Miles Davis)*

Trompetin zilinden
bir jazz cenazesinin
küçük korteji
geçiyor,
ot tüttüren
bir hayvanat bahçesi pezevengi,
bir matador
fena halde kanayan
ve bir boğa
ciğerleri koparcasına
öksüren.
Bir grup soytarı
tekerlek çeviriyor
yavaş mavi daireler ağlatıyor bizi.
Birden çılgına dönüyorlar ve
kremalı turtalar fırlatıyorlar. Neredeyse bir isyan var. Biz
çılgınca alkışlıyoruz. Polisler çağırılmış,
ve 52. Caddenin elektrik neonlu gecesinde
tilt topu gibi zıplıyoruz.

Gary Jude

Sokaktaki Mavi Gölgeler

Miles Davis'i duyduğumda,
Harmon sessizliğinin efendisini
ve melankolik notalarını
kind of blue
sketches of Spain
dear old Stockholm
time after time
blue in green
after a heavy rain'i
sakince çaldığını
bir gece sokakta yürüyorum
su birikintileri boyunca
mavi gölgeler saçarak
saat gece 1
mavi yağmurluğumla ben
yalnız 1 figür.

Craig Smith

Küçük Bir Rica

Miles'ın trompetinin derin hüznü sessiz gecede süzülür,
Işığın sadece kara bulutların etrafına sarılmış yıldızlardan
bir şal olduğu yerde.
Miles'ın trompeti dinleyenlerin kalplerini uçurur.
Miles'ın trompetinin derin hüznü sessiz gecede süzülür.
Şarkıları yol alır havada süzülen bir baykuşla.
Böyle bir güzellik kefenim için ricamdır.
Miles'ın trompetinin derin hüznü sessiz gecede süzülür,
Işığın sadece kara bulutların etrafına sarılmış yıldızlardan
bir şal olduğu yerde.

Michael L. Newell

subyayin.com